Un punt que es queda curt

Un golàs de falta de Pedro Alcalá manté la ratxa d'imbatibilitat del Girona contra un Oviedo que s'havia avançat de penal en un duel vibrant

Girona FC - Oviedo

MARC BRUGUÉS | GIRONA

El Girona encarava el partit d'ahir contra l'Oviedo com aquell qui es troba en una bifurcació i ha de prendre la decisió d'escollir el camí per on anar. Dues opcions ben clares se li dibuixaven al Girona. L'una, la més desitjada: la victòria que permetria al conjunt afegir-se al carro d'equips que lluiten per enganxar-se a la lluita pel play-off d'ascens. L'altra, una desfeta que llancés per terra la bona feita d'aquest 2016 i, no només posés fi a les aspiracions de somiar sinó que compliqués de nou la permanència. A l'hora de la veritat, ni una cosa ni l'altra. El Girona no va fer el salt a nivell de classificació que esperava però tampoc cap pas enrere que li compliqui la vida. Va ser un bon punt però de ben segur que, per a jugadors i afició, curt, després de veure com durant molts minuts el Girona era superior a l'Oviedo. No només això sinó que pel que fa a ocasions, els de Pablo Machín també van gaudir de les millors.

També és veritat, tot sigui dit, que al davant ahir no hi havia un equip qualsevol sinó un ferm aspirant a pujar a Primera que encadenava deu jornades sense perdre. Ara bé, qui sap què hauria passat si Mata, al minut i mig, hagués estat més fi a l'hora de rematar una centrada de Cristian Herrera. No va entrar. Tampoc el Girona va saber cristal·litzar el domini en ocasions clares i va veure com l'Oviedo de mica en mica anava duent el partit on li convenia fins a avançar-se gràcies a un penal comès per Alcalá sobre Aguirre que Néstor Susaeta va trasnformar. Navegant contra corrent, el Girona va tornar a créixer per empatar gràcies a un obús de Pedro Alcalá, mai vist fins ara a Montilivi. Tot plegat, un bon partit de futbol que deixa el Girona en la mateixa situació en què es trobava abans d'aquesta jornada. És a dir, a mig camí entre a dalt i a baix i havent vist com un altre tren cap a la part alta passava de llarg. Amb 34 punts, el marge amb el descens segueix sent prou ample (8 punts) mentre que amb el sisè classificat que marca el play-off continua com fins ara, 6.

L'entrada ja anunciada de Carles Mas en el lloc del sancionat Florian Lejeune va ser l'únic canvi a l'onze d'un Pablo Machín que recuperava també Lekic i Javi Álamo, que van començar a la banqueta. El sorià va fer confiança a Cristian Herrera, que en la primera pilota va tocar va servir una assistència a Mata que el madrileny va enviar fora per poc. Només havia transcorregut un minut i el Girona començava a posar setge a la porteria d'Esteban. Els gironins van sortir envalentonats conscients que una victòria davant l'Oviedo podia permetre'ls començar a pensar en fites més elevades que no pas la permanència. No seria bufar i fer ampolles tombar els asturians, quarts classificats i un equip carregat de jugadors de qualitat i experiència fet per ascendir a Primera. Els primers minuts dels gironins feien pensar en una tarda màgica a Montilivi però el marcador no es movia malgrat els intents de Cristian Herrera, Granell, Aday i Mata.

El Girona dominava el partit, ?gai?rebé a plaer. La pilota era seva i quan la tenien els asturians, els la pispaven de seguida gràcies a una pressió terrible des de la primera línia. L'Oviedo de moment, estava lluny de la versió d'un aspirant a l'ascens. Això sí, amb tants minuts per endavant i el marcador sense moure's valia més seguir insistint i no abaixar la guàrdia en cap moment. I és que el Girona ja n'ha viscut unes quantes de tardes de bones sensacions aixafades per un gol aïllat del rival. En aquest sentit, els asturians a mesura que passaven els minuts començaven a despertar i avançar algun metre. De perill però, tan sols a pilota aturada. Només coincidint amb alguna decisió controvertida de l'àrbitre, Ais Reig, el Girona va desorientar-se una mica i fer patir, lleugerament, la parròquia local abans del a mitja part.

Una internada de Diego Aguirre per l'esquerra que va acabar amb una rematada massa creuada davant Becerra va ser la primera acció de la represa. El Girona tenia quaranta-cinc minuts per intentar obrir la llauna. La fórmula de la primera part podia servir però calia més efectivitat i, al mateix temps, vigilar totes les pilotes bombades a l'àrea de Becerra. En aquest sentit, l'Oviedo tornaria a avisar amb una rematada de cap de Jonathan Vila que Becerra refusaria de punys a córner amb una bona estirada. El Girona no estava còmode i, per acabar-ho d'adobar, Alcalá va cometre un penal clar sobre Aguirre, en una jugada que va néixer per l'afany dels locals per evitar un córner a favor de l'Oviedo. Susaeta el transformaria amb un llançamet inapel·lable per donar avantatge a l'equip asturià.

El partit feia pujada però el Girona tenia mitja hora mal comptada per endavant per mirar d'arranjar-lo. Machín va decidir moure la banqueta fent entrar Javi Álamo en el lloc de Clerc -la qual cosa va implicar que Aday passés a l'esquerra- per donar més profunditats a les bandes. L'equip, tanmateix, estava acusant la patacada del gol visitant i passava per uns instants de desconcert perillós que si l'Oviedo era capaç d'aprofitar, bona nit i tapa't.

El Girona, tot i això, no havia perdut la cara al partit i, després de refer-se del cop, va continuar cercant el gol amb fe. Dos xuts secs d'Aday obligarien a estirar-se el veterà Esteban per evitar un empat que el Girona es mereixia. El premi arribaria a un quart d'hora pel final gràcies a un cacau impressionant de Alcalá que va fer inútil l'estirada d'Esteban. Montilivi va esclatar animat per un gol estratosfèric que ben pocs s'esperaven. Amb l'empat, restaven prou minuts per a buscar el segon. L'afició somiava i l'equip també s'ho creia.

El tècnic visitant veient-se-les venir va fer entrar dos homes de refresc en atac com Hervías i Koné per posar a lloc el Girona. L'empat els anava bé però l'entrada de dos jugadors d'aquest nivell indicava que no renunciaven a la victòria. De fet, amb poc més de sis minuts més l'afegit el davanter africà va posar la por al cos als gironins un parell de cops. Al final, però, no hi va haver més sang i ambdós equips van acabar donant per bo un punt que serveix més als asturians que no pas al Girona, que veu frenades les seves aspiracions de fer el salt. Qui sap si s'hi serà a temps. Dissabte a Palamós, contra el Llagostera, el Girona tindrà una nova oportuniat de decidir-se si vol aspirar a quelcom més que no sigui acabar la temporada sense sobresalts.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/02/22/punt-que-queda-curt/768884.html?utm_source=rss